

Dosar nr. /c+c/2006

R O M Ȃ N I A
TRIBUNALUL B R Ȃ I L A- SECȚIA COMERCIALĂ
ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINȚA Nr. FCA

Ședința publică din 2006
Președinte - - judecător
Grefier -

La ordine fiind pronunțarea asupra contestației formulată pe calea contenciosului administrativ de către contestatoarea **Societatea Comercială SA Brăila**, cu sediul în Brăila, nr. jud.Brăila, prin reprezentanții săi legali; în contradictoriu cu intimații: **Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brăila**, cu sediul în Brăila, str.Delfinului, nr.1, jud.Brăila și **Autoritatea Națională a Vămirilor București prin Direcția Regională Vamală Galați**, cu sediul în București, str.Matei Millo, nr.13, sector 1, ambii prin reprezentanții lor legali; împotriva deciziei nr.138 din data de .2005 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brăila, prin care solicită anularea în parte a deciziei contestate, cât și procesul-verbal din data de 2005 cu privire la obligația reclamantei de a plăti suma de lei RON cu titlu de dobândă și lei RON, penalități de întârziere, aferente TVA.

Dezbaterile orale ale cauzei au avut loc la data de 2006 și au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta, iar instanța, neputând hotărî de îndată, în temeiul art.260 din Codul de procedură civilă, și având în vedere cererea formulată oral de către apărătorul contestatoarei prin care a solicitat acordarea unui nou termen pentru a formula și depune la dosar note scrise detaliate, a amânat pronunțarea la data de 2006.

T R I B U N A L U L

Asupra procesului în contencios administrativ de față;

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. c+c/2006 Soc. Com. S.A. Brăila a formulat contestație împotriva Deciziei nr.138/ 2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila și a procesului-verbal din data de .2005, dar și în contradictoriu cu Direcția

Regională Vamală Galați, solicitând anularea acestora în parte referitor la obligarea sa de a plăti lei RON cu titlu de dobândă și lei RON penalități de întârziere, aferente TVA.

În motivarea contestației, contestatoarea SC SA Brăila arată că în cauză este vorba de plata drepturilor vamale datorate bugetului general consolidat al statului ca urmare a schimbării destinației unor utilaje aduse din import respectiv a două tractoare rutiere și două semiremorci pentru care au fost întocmite D.V.I. nr. și nr.

Aducerea din import a acestor utilaje s-a efectuat în baza contractelor de leasing nr. și nr. în cuprinsul cărora a fost inserată și clauza cumpărării acestora la valoarea reziduală.

La expirarea duratei de leasing, a convenit cu exportatorul să cumpere menționatele utilaje la valoarea reziduală, ceea ce a revenit pentru cele două capete de tractor la și pentru cele două semiremorci, valori ce se regăsesc și în facturile finale nr. și

Încadrându-se în prevederile Legii nr.133/1999 privind întreprinderile mici și mijlocii, contestatoarea a arătat că a beneficiat de facilitățile acordate acestei categorii de importatori fiind scutită de plata taxelor vamale de import, privind art.21 (i) din lege, după procedura prevăzută în Normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.244/2001.

După trecerea unei perioade de 3 ani de la data cumpărării utilajelor, respectiv a 8 ani de la aducerea lor din import (5 ani a fost durata leasing-ului) acestea nu mai realizau performanțele ce erau necesare, încât a procedat la vânzarea acestora.

În condițiile vânzării, considerată ca schimbare a destinației pentru aceste utilaje trebuiau achitate drepturile vamale – respectiv TVA.

Organele vamale din serviciul de supraveghere vamală a D.R.V. Galați prin procesul-verbal de reverificare încheiat la .2005 cât și intimata D.G.F.P. prin decizia contestată nr.138 din 2005 au considerat că determinarea datoriei vamale trebuia să se efectueze prin includerea în baza de calcul și a elementelor de valoare, din care face parte și costul asigurării pe parcursul extern așa cum prevede Acordul pentru aplicarea art.VII al Acordului general pentru tarife și comerț (GATT) încheiat la Geneva la 01.01.1979 la care România este parte.

Contestatoarea apreciază că procesul-verbal de verificare și decizia contestată sunt nelegale întrucât s-a omis a se lua în considerare de autoritățile vamale a faptului că utilajele au fost aduse din import în baza unor

contracte ce le erau aplicabile O.G. nr.12/1995 potrivit cu care taxa vamală se aplică asupra valorii reziduale convenite de părți ca preț final al vânzării.

Mai mult chiar DGV prin Circulara nr. 2000 a precizat că operațiunile vamale inițiate sub incidența OG nr.12/1995 se vor încheia potrivit acestui act normativ.

Și dispozițiile art.V din Legea nr.99/1990 prevăd că operațiunile de leasing aflate în derulare, în baza unor contracte încheiate anterior intrării ei în vigoare se finalizează în conformitate cu reglementările existente la data inițierii lor. Dat fiind incidența acestor dispoziții legale, datoria vamală este cea achitată și nu cea reținută cu ocazia controlului.

Nefiind datorată suma de bază nici accesoriile nu pot fi calculate și datorate.

Prin Întâmpinarea depusă intimată DGPS Brăila a solicitat respingerea contestației arătând că intimata a schimbat destinația bunurilor și ca atare datorează taxe vamale așa cum au fost calculate de biroul vamal.

Direcția Regională Vamală Galați prin întâmpinarea depusă a arătat că potrivit art.61 din Legea nr.141/1997, are dreptul ca într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului în vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.

Așa fiind, în urma controlului efectuat, a constatat că SA Brăila la data de a vândut bunurile importate fără a respecta dispozițiile art.19 din Hotărârea Guvernului nr.244/2004 pentru aplicarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.133/1999. La data de cu adresa nr. , petenta a anunțat intenția de a vinde bunurile și în condițiile în care destinația a fost schimbată nu mai poate beneficia de facilitățile acordate. În acest sens sunt și dispozițiile art.144 alin.1 lit.c și art.77 alin.1 și 2 din Legea nr.141/1997 dar și art.21.1 din Legea nr.133/1999.

Din actele și lucrările dosarului, instanța constată următoarele:

Contestatoarea SC SA Brăila, a dobândit prin import și în baza contractelor de leasing nr. și nr. două tractoare rutiere și două semiremorci sub incidența dispozițiilor OG nr.12/1995. Potrivit art.1 din acea ordonanță mașinile, utilajele și instalațiile destinate producției aduse în țară de persoane juridice în baza unor contracte de leasing se admit în regim de import temporar fără garantarea taxelor vamale. În cazul în care la expirarea contractului de leasing, beneficiarii bunurilor prevăzute mai sus și care optează pentru cumpărarea acestora au obligația ca înainte de 30 zile de la definitivarea importului să anunțe organele vamale asupra operațiunii și să plătească taxa vamală prevăzută în tariful vamal al României aplicată asupra valorii reziduale convenită de părți ca preț final al

vânzării. O.G. nr.12/1995 a fost abrogată de O.G. nr.51/1997 care prin art.V a stabilit valabilitatea contractelor de leasing încheiate sub imperiul legii vechi. Aceiași a fost și dispoziția prevăzută de Legea nr.133/1999.

Norma metodologică de aplicare a Legii nr.133/1999 stabilită prin Hotărârea Guvernului nr.244/2001 prevede la art.19 că la schimbarea destinației bunurilor importate scutite de plata taxelor vamale, IMM-urile sunt obligate să îndeplinească formalitățile legale privind importul bunurilor și să achite drepturile de import, valoarea în vamă calculându-se la cursul de schimb valutar valabil în ziua constatării schimbării destinației bunului în cauză.

Contestatoarea a cumpărat bunurile achiziționate cu scutire de taxe vamale la data de _____, ocazie cu care potrivit prevederilor legale invocate mai sus – OG nr.12/1995, OG nr.51/1997 și Legea nr.133/1999, a beneficiat de facilitățile prevăzute, taxele vamale fiind achitate la valoarea reziduală convenită de părți.

În cauză însă nu aceasta este problema de drept ce trebuie rezolvată și nici acele texte și acte normative de care se prevalează nu sunt aplicabile, ci în discuție este modul de stabilire a datoriei vamale în cazul schimbării destinației bunurilor. În această situație dispozițiile legale aplicabile sunt cele prevăzute de art.19 din Hotărârea Guvernului nr.244/2001 și dispozițiile art.77 alin.1 și 2 din Legea nr.141/1997.

Potrivit alin.2 al art.77, valoarea în vamă se stabilește prin luarea în calcul printre alte cheltuieli și a costului asigurării pe parcursul extern. Ori în cauză cu ocazia controlului organul vamal a constatat că societatea contestatoare nu a inclus și această cheltuială, taxele vamale fiind recalulate la care au adăugat și accesoriile (dobânzi, penalități).

Față de cele arătate, de dispozițiile legale aplicabile, tribunalul va considera că organul vamal a stabilit corect datoria vamală a contestatoarei și în consecință va respinge contestația ca nefondată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

RESPINGE contestația formulată de contestatoarea **Societatea Comercială SA Brăila**, cu sediul în Brăila, _____, jud.Brăila, prin reprezentanții săi legali; în contradictoriu cu intimații: **Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brăila**, cu sediul în Brăila, str.Delfinului, nr.1, jud.Brăila și **Autoritatea Națională a Vămiror București prin Direcția Regională Vamală Galați**, cu sediul în Galați, strada _____

Portului nr.163, împotriva deciziei nr.138 din data de2005 emisă de
pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brăila și a procesului-
verbal de contravenție din 2005 încheiat de intimata Direcția Regională
Vamală Galați, cu sediul în Galați, str.Portului nr.163.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică la 2006.

Președinte,

Pt.Grefier,

Red

Dact.

2006/6 ex.